

عنوان مقاله:

مطالعه و بررسی عوامل موثر بر بهبود محیط کالبدی دانشکده معماری با رویکرد روانشناسی محیط

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

شیرین طغیانی - دکتری شهرسازی، استادیار دانشکده ی معماری و هنر دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

صبا مردیها - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

محیط های آموزشی معماری کشور، در وضع موجود، دچار نارسایی ها و اشکالاتی هستند. چراکه همسوئی اندکی میان ماهیت آموزش معماری با قابلیت های دانشجو و محیط کالبدی آموزش دیده می شود. آن چه که امروزه در زمینه ی آموزش معماری بیشتر مورد توجه قرار می گیرد، ارتقاء و تسریع یادگیری در دانشجویان این رشته است. اجرای برنامه های آموزش رشته ی معماری، مستلزم مکانی مناسب برای انجام رفتارهای مربوط به آن است، بنابراین نمی توان نقش محیط کالبدی آموزش را در فرآیند یادگیری دانشجویان نادیده انگاشت. مطابق این پژوهش، عوامل محیطی و کالبدی فضا، نقش موثری در افزایش میزان یادگیری دانشجویان رشته ی معماری در محیط آموزش دارند. در این راستا، چگونگی این تاثیر و ویژگی های کالبدی فضای متناسب با آموزش رشته ی معماری، موضوعی است که بحث و بررسی بیشتری را می طلبد. با سازگار ساختن مشخصات کالبدی-فضایی محیط های آموزشی معماری با الگوهای طراحی فضا در روانشناسی محیط، می توان به فضایی برای دانشجویان این رشته دست یافت که علاوه بر تامین نیازهای رفتاری آن ها در مواجهه با محیط کالبدی آموزش، میزان یادگیری دانشجویان معماری را نیز تا حد قابل توجهی افزایش دهد. لذا پژوهش حاضر در جهت نیل به فضایی که ویژگی های کالبدی آن به ارتقاء و تسریع فرآیند یادگیری در دانشجویان رشته ی معماری یاری می رساند، انجام شده است.

کلمات کلیدی:

محیط کالبدی آموزش معماری، ارتقاء سطح یادگیری، روانشناسی محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544369>

